

Korraldaja: MTÜ Viimsi Ettevõtlike Daamide Assotsiatsioon

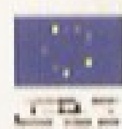
Toetajad: Viimsi vallavalitsus
Viimsi Lions
Viimsi Naiskodukaitse
Jõelähtme Valla Kultuurikeskus

www.visitviimsi.com

Isamaaline piknikupäev

Viimsi mõisapargis

Laulik

LAULAME KOOS!

90 ARMASTATUD

SELTSKONNALAULU

Viimsi rahvuslik piknikupäev
Laidoneri mõisa park

Viimsi 2016

1. EESTIMAA (TUHANDED KÜLAD)
2. EESTLANE OLEN JA EESTLASEKS JÄÄN
3. ILUS OLED, ISAMAA (MUNAMÄEL)
4. JÄÄ VABAKS, EESTI MERI
5. LAUL PÕHJAMAAST
6. MAA TULEB TÄITA LASTEGA
7. MINGEM ÜLES MÄGEDELE
8. MU ISAMAA, ARMAS
9. OH LAULA JA HÕISKA
10. HEERINGAS (SEE OLI ENNEMUISTSEL A'AL)
11. HAANJA MIIS
12. IGA MEES ON OMA SAATUSE SEPP
13. ISTSÕ MAAILMA VEERÕKÕSÕ PÄÄLE
14. KUNGLA RAHVAS
15. LAULGE, POISID, LAULGE, PEIUD
16. MATS ALATI ON TUBLI MEES
17. METSAVENDADE LAUL
18. MULLU MINA MUIDU KARJAS KÄISIN
19. PISTODA LAUL
20. POSTIPOISS
21. PÕGENE, VABA LAPS
22. ÕRN ÖÖBIK
23. ABRUKA VALSS
24. KAS TUNNED MAAD
25. KIHNU SAAR (LAS LAINTEL MÖLLAB TORM)
26. MA VAATAN PAADIST KIIKRIGA
27. MULGIMAA (TULE MULLE, MANNI)
28. TARTU MARSS (KAUNEIM LINN ON EESTIS TARTU)
29. VIIMSI VALSS
30. VILJANDI PAADIMEES
31. ANNA ANDEKS
32. EI ME ETTE TEA
33. EI TAKISTA VALLID, EI TAKISTA KRAAV
34. KIKILIPS
35. KÕNÕTRAAT
36. MA EI TEA (MU ELLU NÜÜD ON TULNUD)
37. MINISEELIK
38. MIS VÄRVI ON ARMASTUS
39. SAAREMAA VALSS
40. SUUR LILLEAED
41. TULE, MANNIKE, ÕUNAPUU ALLA
42. TULJAK
43. TUULEVAIKSEL ÖÖL
44. TÜDRUK, ARMASTAN PÄIKEST JA TUULI
45. VÄIKE NEID
46. VÄIKE NEIU (MA AMMU TEAN ÜHT NEIDU)
47. ELAS METSAS MUTI-ONU
48. MINU ISAMAJAKENE (VAIKNE KENA KOHAKENE)
49. KALAPÜÜD (SÜDA TUKSUB)
50. KEVADEL (JUBA LINNUKESED)
51. KODU (MEIL AIAÄÄRNE TÄNAVAS)
52. LAPSED, TUPPA!
53. RONGISÕIT
54. TEELE, TEELE, KUREKESED
55. VIISK, PÕIS JA ÕLEKÕRS
56. ESIMENE TÜÜRIMEES (JÄÄ JUMALAGA, MANN)
57. HOIAN KÕIK ENDALE
58. HULKURI VALSS
59. KAELAKEE HÄÄL
60. KERJUSE LAUL (KÕIK ROOSID MA KINGIKSIN SULLE)
61. KORRAKS VAID
62. LAS JÄÄDA NII, KUIS OLI
63. LÕPPENUD ON PÄEVAD
64. MÖÖDA TEED, MIS ON KIVIDEGA KAETUD
65. OH, PUNAPEA MEERI
66. ON SILMI SINISEID
67. ROHELISED NIIDUD
68. SINU ILUSAD SINISED SILMAD
69. SUVEÖÖ
70. VALGEID ROOSE

MU ISAMAA, ARMAS

1. EESTIMAA (TUHANDED KÜLAD)

Mihkel Zilmer, Jüri Kask, Toivo Tasa / Mihkel Zilmer

Tuhanded külad, tuhanded talud
laiali Eestimaal.
:,: Sündinud nendes kadunud põlved,
vanavanemad. :,:

Rerfään :,: Oo, Eestimaa, oo, sünnimaa,
kuni su küla veel elab,
elad sina ka. :,:

Külvasid vilja, lõikasid vilja
vanavanemad.
:,: Tähistaevast lugesid ilma,
lastele saatust ka. :,:

Rerfään Oo, Eestimaa ...

Lapsed kasvasid, sirgusid suureks,
pöördusid metsast ja maast,
:,: rebisid puruks põlised juured,
lahkusid kodust nad. :,:

Rerfään Oo, Eestimaa ...

Rändasid ringi, kandsid kingi
pastelde asemel nad.
:,: Otsisid õnne avali silmi,
õnn jäi neil leidmata. :,:
Rerfään Oo, Eestimaa ...

2. EESTLANE OLEN JA EESTLASEKS JÄÄN

Jüri Leesment / Karl August Hermann / Alo Mattiisen

Tuhat korda kas või alata,
tuhat aastat tõusu, mitte luigelend.
Oma rahvust maha salata
sama ränk on nagu orjaks müüa end.

Rerfään Eestlane olen ja eestlaseks jään,
kui mind eestlaseks loodi.
Eestlane olla on uhke ja hää
vabalt vaarisa moodi.
Jah, just nõnda, vabalt vaarisa moodi.

Tuhat kõuehäälset küsijat:
Vaba meri. Põlistalud. Püha muld.
Tuhat korda tuhat püsijat
kõige kiuste elus hoiab püha tuld.

Rerfään :,: Eestlane olen ja eestlaseks jään ...
....
Nende mehiste meeste moodi. :,:

3. ILUS OLED, ISAMAA (MUNAMÄEL)

Juhan Kunder, Mihkel Veske / Karl August Hermann

Kui siit pilvepiirilt alla vaatan
üle õitsva Eestimaa,
rõõmulaulu siis maailma
saadan,
hüüan piksehäälega,
rõõmulaulu siis maailma
saadan,
hüüan piksehäälega,
hüüan piksehäälega:
„Siin on ilus elada,
siin on ilus elada!“

Kullalaineil valendavad väljad,
järved hõbeehavad,
kaugel kõrged lehemetsad
haljad,
kõue kombel kohavad,
kaugel kõrged lehemetsad
haljad,
kõue kombel kohavad,
kõue kombel kohavad:
„Siin on ilus elada,
siin on ilus elada!“

Minge üles mägedelle,
tuule õrna õhule!
Vaatke alla oru põhja,
üle lille hiilguse!

Vaatke, kuidas oja keerleb
läbi luha läikiva!
Ja siis hüüdke alla orgu:
„Ilus oled, isamaa,
ilus oled, isamaa!“

Taeva äärel mürab mere lagi,
viskab vahtu pilvepool,
läbi luha ruttab kastejõgi,
laulab laintekoori laul.
Läbi luha ruttab kastejõgi,
laulab laintekoori laul,
laulab laintekoori laul:
„Siin on ilus elada,
siin on ilus elada!“

Siin on enne suurem sugu
eland,
rõõmsam rahvas häälitsend,
siin on võidulaulu viisid
kõland,
kanged mehed keelitsend,
siin on võidulaulu viisid
kõland,
kanged mehed keelitsend,
kanged mehed keelitsend:
„Siin on ilus elada,
siin on ilus elada!“

4. JÄÄ VABAKS, EESTI MERI

Viktor Konstantin Oxford (Oksvort) / Viktor Konstantin Oxford (Oksvort)

Meil merevood on vabad
ja võimsalt mühavad
ja kodupinna metsad
meil vastu kajavad.

<u>Rerfään</u> Jää vabaks, Eesti
meri,
jää vabaks, Eesti pind!
:,: Siis tuisku ega tormi
ei karda Eesti rind. :,:

Meil kalur merel noota
võib vabalt vedada
ja musta mulla põuest
võib vili võrsuda.

<u>Rerfään</u> Jää vabaks …

Me vabal lainte voodel
võib päike särada
ja rõõmulaulust põllul
mets vastu kajada.

<u>Rerfään</u> Jää vabaks…

5. LAUL PÕHJAMAAST

Ülo Vinter / Enn Vetemaa

Põhjamaa, me sünnimaa,
tuulte ja tuisuööde maa,
range maa ja kange maa,
virmaliste maa.
Põhjamaa, me sünnimaa,
iidsete kuuselaante maa,
lainte maa ja ranna maa,
sind ei jäta ma.

On lumme uppund metsasalud,
vaiksed taliteed,
nii hellad on su aisakellad,
lumel laulvad need.

Põhjamaa, me sünnimaa,
karmide meeste kallis maa,
taplemiste tallermaa,
püha kodumaa.
Põhjamaa, me sünnimaa,
hinges sind ikka kannan ma,
kaugeil teil sa kallis meil,
sind ei jäta ma.

:,: Hõissa ja hõissassa! :,:

6. MAA TULEB TÄITA LASTEGA

Hando Runnel / Vello Toomemets

Maa tuleb täita lastega
ja täita lastelastega
ja lastelastelastega,
maa tuleb täita lastega
ja laulude ja lastega
ja kõige vastu võidelda,
mis võõrastav või vaenulik,
mis vaenulik või valelik
ja võidelda, kus võimalik,
kus võimalik ning vajalik,
sest elu kõik on ajalik
ja lastele jääb tulevik.

Maa tuleb täita lastega
ja lastelastelastega,
kui olev tahab olemist
ja tuleviku tulemist,
maa tuleb täita lastega,
maa oma enda lastega,
ja laulude ja lastega,
maa tuleb täita lastega.
Maa tuleb täita lastega
ja täita lastelastega
ja lastelastelastega,
maa tuleb täita lastega.

7. MINGEM ÜLES MÄGEDELE

Mihkel Veske / Karl August Hermann

Minge üles mägedele,
tuule õrna õhule!
Vaatke alla oru põhja
üle lille hiilguse!
Vaatke, kuidas oja keerleb
läbi luha läikiva!
Ja siis hüüdke alla orgu:
:,: „Ilus oled, isamaa!" :,:

Vaatke, metsad pilve poole
tõstvad latvu uhkuses!
Kuulge, kuidas kaasik kohab
lõhnavates lehtedes!
Vaatke, jõed, järved läik'vad
metsas virvendusega!
Ja siis hüüdke üle metsa:
:,: „Ilus oled, isamaa!" :,:

Vaatke, rohke rukis hällib
uhke nurme nõlvadel!
Tõuvili tõotab anda
rohket saaki sügisel.
Viljapuude okste otsas
hiilg'vad anded iluga.
Ja siis hüüdke üle nurme:
:,: „Ilus oled, isamaa!" :,:

Vaatke karja lustipidu
leherikkas lepikus!
Kuulge karjalaste laulu
vastuhelkjas võsikus!
Vaatke, kuidas kõrgel võlvil
taevas helgib sinaga!
Ja siis hüüdke taeva poole:
:,: „Ilus oled, isamaa!" :,:

8. MU ISAMAA, ARMAS

Martin Georg Emil Körber / saksa viis

Mu isamaa armas, kus sündinud ma,
:,: sind armastan ma järjest ja kiidan lauluga! :,:

Ei seedrid, ei palmid ei kasva me maal;
:,: kuid siiski kenad männid ja kuused, kased ka. :,:

Ei hõbedat, kulda ei leidu me maal;
:,: kuid viljakandvat mulda on küllalt igal pool. :,:

Oh õitse veel kaua, mu isade maa!
:,: See maa, kus palju vahvust ja vaimuvara ka! :,:

Su hooleks end annan ja truuks sulle jään
:,: nii kaua, kui kord suren ja oma hauda lä'en! :,:

9. OH LAULA JA HÕISKA

Karl August Hermann / Karl August Hermann

Oh laula ja hõiska,
sest laulu aeg on käes!
Su priiuse kõla,
see helisegu väes!

Kõik mure ja häda
oh unusta sa nüüd,
Ning südant sul täitku
ükspäinis rõõm ja hüüd!

Mis maksab muretsus,
mis saadab kurvastus,
ehk kui sul alati
üks ai ja oh on suus?

Kui aga saadad sa
kõik mured minema,
ja ajad hingest, mis sul vaeva
teeb,
siis kõik su tegevus parem
korda lä'eb.

Sest ole rõõmus sa
ja ikka lauluga
sa elu pahandust
ja valu vähenda.

Ja mõtle järele,
eks ole tõsi see,
et mure tarvis sind
ei loodud ilmale.

Kui oled õige mees,
kel rahu südames,
siis elad ilmas sa
kui lillepõõsa sees.

SEE OLI ENNEMUISTSEL A'AL

10. HEERINGAS (SEE OLI ENNEMUISTSEL A'AL)

Rahvalik laul

See oli ennemuistsel a'al
kui heeringas elas kuival maal.

Ta hoidis ennast eemal veest
ja teda peeti kassi eest.

Kord kaljas kahe mastiga
läks teele soolalastiga.

Sel ajal sool oli kallis kraam
ja sada kuldnat maksis aam.

Seal laeval oli heeringas,
kes hiiri, rotte hävitas.

See heeringas oli maiasmokk -
tal maitses väga soolavakk.

Ta näris soola hoolega
siis mõlema sùupoolega.

Ei pannud seda tähele,
et näris augu laevasse.

Siis kaljas kahe mastiga
läks põhja soolalastiga.

Siis vana Neptun vihastas
ja ütles: "Kuule, heeringas,

et kaljasesse augu sõid
ja uue laeva põhja tõid,
see karistuseks pead sa
nüüd merevee sees elama.

Sind merest kinni püüetaks
ja tünni sisse soolataks!"

Ja sellest ajast, tõsi see,
on merevesi soolane.

11. HAANJA MIIS

Rahvalik laul / Jaan Räppo / rahvaviis Võrumaalt

:,: Haanja miis vidi lubjakivve:,:
:,: Kolm päivä Võrolõ. :,:

:,: Haanja miis läts Tiganiku puuti:,:
:,: Uma kolmõ kopkaga. :,:

:,: Tahtsõ osta püksi nöpse:,:
:,: Uma higi vaiva iist. :,:

:,: Haanja miis nägi silgupüttü:,:
:,: Tiganiku leti iin. :,:

:,: Haaja miis pallõl puudisaksa: :,:
:,: "Esänd, lupa tsurgata!" :,:

:,: "Tsurka, no tsurka Haanja miis:,:
:,: Uma leeväpalakõst!" :,:

:,: Laul um otsah, laul läts mõtsah, :,:
:,: Ei lää inämb edäsi. :,:

12. IGA MEES ON OMA SAATUSE SEPP

Paul-Eerik Rummo / Uno Naissoo

Iga mees on oma saatuse sepp
ja oma õnne valaja.
Jaa! Jaa! Jaa!
Ükskord prahvatab vimm,
mis kogunend salaja.
Jaa! Jaa! Jaa!

Mõisad põlevad, saksad
surevad,
mets ja maa saavad meitele.
:,: Jah, meitele, jah, meitele,
jah, meitele, meitele, meitele.
:,:

Iga mees on oma saatuse sepp
ja oma õnne valaja.
Jaa! Jaa! Jaa!
Ükskord prahvatab vimm,
mis kogunend salaja.
Jaa! Jaa! Jaa!

Metsad põlevad, maad
surevad,
meie saame meitele.
:,: Jah, meitele, jah, meitele,
jah, meitele, meitele, meitele.
:,:

Iga mees on oma saatuse sepp
ja oma õnne valaja!
Jaa! Jaa! Jaa!
Ükskord prahvatab vimm,
mis kogunend salaja!
Jaa! Jaa! Jaa!

Meie põleme, meie sureme,
siis ei jää enam ühtegi orja,
ühtegi orja, ühtegi orja,
ei ühtegi, ühtegi peremeest!
:,: Ühtegi orja, ühtegi orja,
ei ühtegi, ühtegi peremeest! :,:

13. ISTSÕ MAAILMA VEERÕKÕSÕ PÄÄLE

Sõnad rahvasuust / Kaarel Kilvet

:,: Istsõ maailma veerekese pääle,
veerekese pääle, veerekese pääle. :,:

Refrään:,: Kae, ah-ah-haa, oi-jeeh! :,:
Istsõ maailma veerekese pääle.

:,: Kaie maailma kavaluisi jne. :,:

Refrään:,: Kae, ah-ah-haa, …

:,: Kohes nuu' tütriku' magama läävä jne. :,:

Refrään:,: Kae, ah-ah-haa, …

:,: Kissa-kassa, kissa-kassa kõlgusahe jne. :,:

Refrään:,: Kae, ah-ah-haa, …

:,: Hussa-hassa, hussa-hassa, hainu sisse jne. :,:

Refrään:,: Kae, ah-ah-haa, …

:,: Tipa-tapa, tipa-tapa, tassakõistõ lätsi jne. :,:

Refrään:,: Kae, ah-ah-haa, …

:,: Näide manu üle moro hainu sisse jne. :,:

Refrään:,: Kae, ah-ah-haa, …

14. KUNGLA RAHVAS

Friedrich Kuhlbars / Karl August Hermann

Kui Kungla rahvas kuldsel aal
kord istus maha sööma,
siis Vanemuine murumaal
läks kandlelugu lööma.

Refrään :,: Läks aga metsa mängima,
läks aga laande lauluga.:,:

Säält said siis lind ja lehepuu
ja loomad laululugu,
et laulis mets ja meresuu
ja eesti rahva sugu.

Refrään :,: Läks aga metsa ...

Siis kõlas kaunilt lauluviis
ja pärjad pandi pähe.
Ka murueide tütreid siis
sai eesti rahvas näha.

Refrään :,: Läks aga metsa ...

Ma laulan mättal, mäe pääl
ja õhtul hilja õues,
ja Vanemuise kandle hääl,
see põksub minu põues.

Refrään :,: Läks aga metsa...

15. LAULGE, POISID, LAULGE, PEIUD

Aleksander Eduard Thomson / eesti rahvaviis

Laulge, poisid, laulge, peiud,
laulge, naised, laulge, neiud!
:,: Hõissa ja hõissassa! :,:

Sööge saia, sööge liha,
jätke jonn ja jätke viha!
:,: Hõissa ja hõissassa! :,:

Siin on neiud noorukesed
justkui roosinupukesed!
:,: Hõissa ja hõissassa! :,:

Küll on pulmad, küll on saajad,
küll on noorel paaril maja!
:,: Hõissa ja hõissassa :,:

Poisid, miks te pill ei hüüa?
Mina tahan tantsu lüüa!
:,: Hõissa ja hõissassa! :,:

16. MATS ALATI ON TUBLI MEES

Ado Reinvald / eesti rahvaviis

Mats alati on tubli mees,
ei kedagi ta pelga,
:,: ei kummarda ta saksa ees,
ei tõmba küüru selga. :,:

Rerfään :,: Jah, kui see
laul meil korda lä'eb,
ei meie kimpu jää. :,:

Kord astus oma pambuga
ta läbi mõisa õue,
:,: saks tuli vastu kärkides
kui kõige kurjem kõue: :,:

Rerfään :,: Jah, kui see
laul meil korda lä'eb, …

„Kas sina, tõbras, parunit
ei enam tunda taha
:,: või on sul munad mütsi
sees,
et müts ei võtab maha?" :,:

Rerfään :,: Jah, kui see
laul meil korda lä'eb, …

„Kas tead, ma lasen keppisid
su jaoks tallist tuua.
:,: Ei aita see, siis lasen ma
sind kase otsa puua!" :,:

Rerfään :,: Jah, kui see
laul meil korda lä'eb, …

Mats võtab mütsi maha küll,
siis seisab müts tal põues.
:,: See sünnib kodus, kirikus,
kuid mitte mõisa õues. :,:

Rerfään :,: Jah, kui see
laul meil korda lä'eb, …

Mats alati on tubli mees,
ei kedagi ta pelga,
:,: ei kummarda ta saksa ees,
ei tõmba küüru selga. :,:

Rerfään :,: Jah, kui see
laul meil korda lä'eb, …

17. METSAVENDADE LAUL

Rahvalik laul

Seal metsaserval väikses
majas,
kus elavad mu vanemad.
Seal metsaserval väikses
majas,
kus elad sa, mu kauneim neid.

Refrään Ai-tshih, ai-tshah,
ai-velled,
me metsavennad oleme.
Ai-tshih, ai-tshah, ai-velled,
me metsavennad eestlased.

Ja meil ei ole senti raha,
me peame metsas elama.
Ja me ei saa, ei või, ei taha,
ei taha tiblat teenida.

Refrään Ai-tshih...

Ja oma lippu sini-musta-valget
me ikka au sees hoiame
ning võitluses me selgitame,
kes on meist õige eestlane.

Refrään Ai tshih...

Ja sinu sõstramustad silmad
mis võitsid minu südame.
Ja sinu sõstramustad silmad
ei need mul iial unune.

Refrään Ai-tshih...

18. MULLU MINA MUIDU KARJAS KÄISIN

Soome rahvaluule, tõlkinud Tuudur Vettik / soome rahvaviis

Mullu mina muidu karjas käisin,
mullu mina karjas käisin.
:,: Hei! Tillukene vellekene,
kuldani, kaldani,
mullu mina karjas käisin. :,:

Tegin mina pilli pajukoorest,
pilli tegin pajukoorest.
:,: Hei! Tillukene vellekene,
kuldani, kaldani,
pilli tegin pajukoorest. :,:

Istusin siis mättale mängimaie,
puhuma siis pillilugu.
:,: Hei! Tillukene vellekene,
kuldani, kaldani,
puhuma siis pillilugu. :,:

Salakesi kuulas minu mängu
karjapõlve kaunim neiu.
:,: Hei! Tillukene vellekene,
kuldani, kaldani,
karjapõlve kaunim neiu. :,:

19. PISTODA LAUL

Paul-Eerik Rummo / Uno Naissoo

Ühel seikleval priiuserüütlil
Olgu pistoda alati vööl
Või peitku ennast hoopis ta põues,
Sest nii on kindlamgi veel.

Rerfään See relv on ka imelik talisman,
Mis hoiab sind päeval ja ööl.
Ta lõikab katki kõik kütked, kütked,
Millesse satud teel.

Ta jätab terveks vaid kütked,
Mis hoidmas teda su vööl -
Neid kütkeid ta läbi ei lõika,
Sest nii on ehk kindlamgi veel.

Rerfään See relv on ka imelik talisman ...

20. POSTIPOISS

Johannes Porisammul (John Pori) / A. Marcs

Palju aastaid möödund juba sellest aast,
kui veel olemas ei olnud meie maad
ronge, autosid, jalgrattaid,
ega tehtud pikki matku,
mida tänapäeval kõikjal näha saad.

Refrään Uhke postipoiss sõitis kord maanteel,
külast külla, linnast linna viis ta tee.
Kõikjal uudiseid tõi postipoiss kaugelt -
nüüd vaid möödund ajast mälestus on see.

Külakõrts ja postijaam nad üheskoos,
soojas kambris oli tuju tihti hoos.
Siis kui jalgu puhkas hobu,
peeti külmarohust lugu
ja siis sõit läks jälle lahti täies hoos.

Refrään Uhke postipoiss...

Kirja kallimalt ka postipoiss seal tõi,
vahel suudluse ta selle eest ka sai.
Mitu hõberaha taskus
selle vaeva ära tasus,
mida teekond pikk tal kaasa tuua võis.

Refrään Uhke postipoiss sõitis...

Talvel lumi tuiskas, tormas maantee peal,
juba kaugelt kostis aisakella hääl.
Soojas kasukas seal sõitis
mõni rikas linnakaupmees -
uinus mõnusasti, habe härmas ees.

Refrään Uhke postipoiss sõitis...

21. PÕGENE, VABA LAPS

Paul-Eerik Rummo / Uno Naissoo

Üle kõige on maailmal vaja
üht vaba last,
kes pole midagi kuulnud heast
ega kurjast.
Ega viitsi mõeldagi püüdjate
paelust -
aga püüdjail on vaja just vaba
last.

Põgene, vaba laps! See on
ainus võimalus.
Põgene, vaba laps! Vii peitu
kõik maailma vabadus.
kuni veel sa vähegi suudad,
kuni veel sa vähegi loodad,
kuni veel sa vähegi hoolid -
Põgene, vaba laps!

Vägivald armastab vabadust,
tahab ta võita ja vallutada.
Vägivald armastab vabadust,
tahab ta endale allutada.
Vägivald igatseb vabadust
enda najale kallutada.
Vägivald armastab vabadust -
Põgene, vaba laps!

Põgene, vaba laps! See on
ainus võimalus.
Põgene, vaba laps! Vii peitu
kõik maailma vabadus,
kuni veel sa vähegi suudad,
vähegi loodad, vähegi hoolid -

Põgene, vaba laps!
Üle kõige on kõikidel vaja just
sind, vaba laps!

22. ÕRN ÖÖBIK

Gustav Wulff-Õis / Karl Ramm

Õrn ööbik, kuhu tõttad sa
nüüd lahkel lehekuul?
Kas mõisa aias hõisata
sa tahad roosipuul?
Ehk metsas tore'l toomingal
saab hüüdma sinu suu,
kui tähed hiilg'vad taeva all
ja valgust kallab kuu?

„Ei mõisa aias helista
või laulu minu rind:
su vanemate verega
on väe'tud see pind!
Ka metsas tore'l toomingal
ei hüüdma saa mu huul,
vaid talupoja akna all
seal pühal pärnapuul.

Kui jõuab õnnis suine öö,
siis laulan talle ma,
et unuks meelest päevatöö,
jääks rahul magama.
Kõik öö siis hääled heljuvad
ta kauni kambri sees,
ja unenäod ilusad
tal seis'vad silme ees.

Kui aga taevas kumab koit
ja kaob pime öö,
siis laulan: „Tõuseb priiusloit
ja vaob orjavöö,
sest vaimu taeva võlvilla
ju näha koidutuld
ja uuel ilul särama
löönd Eesti oma muld!"

KAS TUNNED MAAD

23. ABRUKA VALSS

Salme Tuulik / Salme Tuulik

On kusagil lainete süles
üks kaunis ja haljendav saar.
On sinine taevas ta üle
ja meri on sinine ka.
Siin kodune majakas vilgub
ja pardiparv sulistab vees.
Ja meres on säinad ja silgud
ja havid ja ahvenad koos.

Refrään Tule saarele sa, tule saarele sa,
kas uju või sõida või sõua.
Tule saarele sa, tule saarele sa,
üle lainete pärale jõua.

Siin pärnad on valevais õites
ja kaskede rohetav loor.
Siin jaaniööl sõnajalg õitseb
ja kõigile õnne ta toob.
On põliste puude all vaikne,
siit lähevad hirvede teed.
Ja rohi on täis jalakäike,
metskitsede rajad on need.

Refrään Tule saarele sa ...

Kui elu meid kaugele kannab
ja maha jääb kodune saar.
Eks jälle siis Abruka rannal
ta lapsed kõik kokku kord saa.
Me tuleme ikka su juurde,
me kodusaar ilus ja hea.
Ei kusagil maailmas suures
sinust paremat paika me tea.

Refrään Tule saarele ...

24. KAS TUNNED MAAD

Frédéric Bérat / eestikeelsed sõnad Mihkel Veske

Kas tunned maad, mis Peipsi rannalt
käib Läänemere rannale
ja Munamäe metsalt, murult
käib lahke Soome lahele?

Refrään See on see maa,
kus minu häll
kord kiľkus ja mu isadel.
Sest laulgem nüüd ja ikka ka:
see ilus maa on minu kodumaa!

Siin teretavad metsa ladvad
nii lahkelt järvi, rohumaid,
siin taeva vihmal oras võrsub
ja päike paitab viljapäid.

Refrään See on see maa ...

Siin kasvab eesti meeste sugu
ja sammub vabadusele,
siin kasvab priskelt eesti neiu
ja sirgub eesti mehele.

Refrään See on see maa ...

Siin tõstab rahvas põllurammu
ja matab endist viletsust,
siin püüab rahvas vaimuvalgust
ja võidab endist pimedust.

Refrään Oh töötagem südamest
me mehed olla igavest!
Ja laulgem nüüd ja lõpmata:
sa kosu, kasva, kallis kodumaa!

25. KIHNU SAAR (LAS LAINTEL MÖLLAB TORM)

Rahvalaul Kihnu saarelt

Seal väikesel Balti merel
üks väikene Kihnu saar,
minu igatsus ta järel:
mil ükskord sinna saan.

Rerfään Las laintel möllab torm,
tuul puhub purjesse,
laev lendab täies vaardis,
rind vahutab tal ees.

Sina väikene Kihnu neiu,
ei ütle mina sul muud:
sina ikka minu neiu,
sind kuumalt armastan.

Rerfään Las laintel möllab torm ...

Kui täna mul puudub raha,
olen rahul sellega:
joon vanad püksid maha,
küll homme uued saan.

Rerfään Las laintel möllab torm ...

26. MA VAATAN PAADIST KIIKRIGA

Rahvalik laul

Ma vaatan paadist kiikriga,
kui kaugel on see Saaremaa.

Rerfään :,: Ei paremat ole kuskil maal,
kui suisel ajal Saaremaal. :,:

Seal Saaremaal ei kasva muud,
kui kadakad ja männipuud.

Rerfään :,: Ei paremat .... :,:

Mu pruut on valge nagu tui,
ma nägin teda mullu sui.

Rerfään :,: Ei paremat .... :,:

Tal mustad juuksed, valge kael
ja kaela ümber sametpael.

Rerfään :,: Ei paremat .... :,:

Tal roosipõõsas voodi ees
ja ööbik laulab selle sees.

Rerfään :,: Ei paremat .... :,:

Ma rüüpan merest soolast vett
ja räägin armsamale tõtt:

Rerfään :,: Ei paremat .... :,:

Kui tahad naiseks tulla sa,
pead Saaremaale sõudema!

Rerfään :,: Ei paremat .... :,:

27. MULGIMAA (TULE MULLE, MANNI)

John Pori / C. Erard

Mulgimaa, sääl on hää elada.
Kõikjal ilus loodus,
viljakandev maa.
Sääl on uhked metsasalud,
suured jõukad eesti talud,
kena neiu ka kaasaks sa saad.

Kes on sündinud kasvanud
sääl,
kellel armsaks saanud ilus
Mulgimaa.
Kus on punapõsksed neiud,
keda tublid eesti peiud
kosja minnes ei unusta eal.

Rerfään Tule mulle,
Manni, armastan vaid sind,
ainult Sind tahan ma
kaasaks kosida.

Väike Viljandi, Mulgi päälinn
jüba aastaid palju püsinud on
siin.
Ei läe meelest lossimäed,
kus nii õrnalt käsikäes
armund olles meil tee läbi
viind.

Ja all orus seal peegeldub järv,
suveõhtul mõnus aerutada sääl.
Kui sul kaasas väike neiu,
keda siis kui saad kord peiuks,
kosja minnes ei unusta eal.

Rerfään Tule mulle,
Manni, …

Aastad mööduvad, vanaks
kord saad,
aga Mulgimaa meil meelde
ikka jääb.
Elad seal või oled kaugel,
rõõmust särab pisar laugel,
kui sa terviseid saad
Mulgimaalt.

Tuleks noorus veel kord tagasi
Ei mind tuuled enam kaugele
sealt viiks.
Siiski õnnelik mul elu,
sest mul kaasas mulgi neiu,
kellel laulsin ma laulu kord
nii...
„Mulgimaa, sääl on hää elada
…

Rerfään Tule mulle,
Manni, …

28. TARTU MARSS (KAUNEIM LINN ON EESTIS TARTU)

E. Johanson / Raimond Valgre

Refrään Kauneim linn on Eestis Tartu,
Emajõe kalda peal.
Kes kord käinud seal,
ei sel meelest läe
kaunid tunnid Toomemäel.

Kauneim linn on Eestis Tartu.
Ja kui saatus sind on viind
ära kaugele, koju viib su tee
ikka Tartu tagasi.

Sinna jäid minu isa ja ema,
sinna jäid minu õde ja vend.
Raskel tunnil Tartu linn meid kutsub -
kätte jõudnud tasumise tund!

Refrään Kauneim linn ....

Ei me kauem end oodata lase,
võitlus ühine kõiki meid seob.
Me tuleme ja võidame,
"Vanemuises" laulame:

Refrään Kauneim linn on ...

29. VIIMSI VALSS

Ott Arder / Gunnar Kriik

Paesema Eestimaa ümber,
saares, kus kinni on saar.
Mõni paik siiski võib olla, jah,
ainult pooleldi saar.
Kolm teed viib kaugele randa,
neljandat täpselt ei tea.
Kaugele kanda ta teelise võiks,
kes hakkab astuma.

Refrään Viimsi, Viimsi,
me Viimsi
Iial sind jätta ei saa.
:,: Sest, et siin on me
mured
ja siin on me rõõm
meri on siin ja maa :.:

Ammu siin aru ei saagi, oled
nüüd linnas või maal
See, kes teeb tööd, saab ka
saagi, kõigel on kindel kaal.
Rahutult rahvast käib Viimsil,
töö-aasta ringi on koos
Rassib siin kalur, et kosuks ta
laps,
Veel võimsamalt kui kolhoos.

Refrään Viimsi, Viimsi ...

30. VILJANDI PAADIMEES

Sergius Lipp / Alfreds Vinters

Käe ulatab noor paadimees
nii lahkelt neiule,
kes aralt seisab tema ees,
et sõita üle vee.

Refrään Need silmad,
need silmad,
ei iial unune.
Need ilusad sinised silmad
mul võitsid südame.

Kui neiul paadis algab reis,
täis õnne kõik maailm.
Ja neiu palgeil punab koit
ning rõõmust särab silm.

Refrään Need silmad, need
silmad...

Ta kaela neiu langeb siis
ja kingib suudluse,
silm särab rõõmupisarais,
arm tungib südame.

Refrään Need silmad,
need silmad...

Hulk aastaid läind ja Viljandi
järv ikka kohiseb.
Hall paadimees veel ikkagi
neid silmi igatseb.

MIS VÄRVI ON ARMASTUS?

31. ANNA ANDEKS

Kustas Kikerpuu

Sõnast ainsast võib tulla riid,
kes meist seda küll ei teaks.
Kuid kas on õige, et alati
pikka viha kandma peab?

Refrään Anna mulle andeks ja küllap ka siis
andeks sulle anda võin minagi.
Tülist tühjast kumbki meist kasu ei saa,
lepime siis kiirelt, miks oodata.

Uhkelt mööda käid püstipäi
sõnagi ei räägi sa.
Minul ammugi kõik meelest on läind
Sulle vaid vastu ma naeratan.

Refrään Anna mulle andeks ...

32. EI ME ETTE TEA

Ray Evans, tõlkinud Heldur Karmo / Jay Livingston

Kui olin väike tütarlaps,
küsisin emalt, mis on meil ees:
„Kas on ka päevad päikest kõik täis?"
Ema mul vastas vaid:

Rerfään „Ei me ette tea,
mis elu meil tuua võib.
Kuid ometi see, mis peab,
:,: tuleb kindlalt kõik …" :,:

Möödusid aastad, suureks sain,
küsisin õrnalt armsamalt ma:
„Kas palju õnne ootamas meid?"
Armsam mul vastas vaid:

Rerfään Ei me ette tea …

Nüüd, kus mul endal lapsed on,
küsivad nemad: „Mis ootab meid?
Kas on me elu rõõmus ja hea?"
Mina siis vastan neil:

Rerfään Ei me ette tea …

33. EI TAKISTA VALLID, EI TAKISTA KRAAV

Rahvalik laul

Sina kevadel tuled ja õisi mul
tood,
ärakadunud õnne mul tagasi
tood.

Refrään Ei takista vallid,
ei takista kraav,
kui kokku tahab saada üks
õnnelik paar.

Sina kinkisid mulle üks sinine
õis,
mis ikka ja alati meeldida
võib.

Refrään Ei takista vallid...

Sina oled ju kenadam lillede
õis,
ei iialgi sinust ma lahkuda või.

Refrään Ei takista vallid...

Aga maalitud lilledel lõhna ei
ole,
ja sunnitud armastus südamel
kole.

Refrään Ei takista vallid...

Sest olemas päike ja tähed ja
kuu
ja küünlad ja latern, kui süda
on truu.

Refrään Ei takista vallid...

Veel olemas redelid, purded ja
muu,
ei takista miski kaht südant
mis truud.

Refrään Ei takista vallid...

34. KIKILIPS

Ivo Linna

Tean, et riie meest ei peida,
tean, mis väärt on mehe müts,
vatikuube ma ei laida,
paha pole teksapüks.

Aga lood on hoopis teised,
kui sul kõrval kena tips.
Ükskõik, mis seljas ongi sul-
peaasi kikilips.

Rerfään Kikilips teeb
mehe šikiks.
kikilipsu pühaks pean.
Kikilipsuga siin ilmas
kõik ma kätte saan.

Kikilips teeb lahti uksed,
murrab lahti südamed.
Ei kikilipsu vastu saa
siin maa peal keegi veel.

Kikilips võib olla kirju,
pruun või punane või must.
Ta ei heida sulle varju
pigem kaunistab sind just.

Kui sind naine maha jättis
Ja sa minult küsid, miks,
siis vastan sulle veendunult:
sul puudus kikilips.

Rerfään Kikilips teeb ...

35. KÕNÕTRAAT

Ummamuudu

Välän külmetäs ja taivast sadas
lummõ
ütle mullõ uma
telehvooninummõr

Hamõ ohukõ, su sälan prunts
onm tummõ
ütle mullõ uma
telehvooninummõr

Hammõst läbi paistus
rynnakõnõ kummõr
ütle mullõ uma
telehvooninummõr

Sis meil tulõva Fiesta ja Rock-
Summõr
ütle mullõ uma
telehvooninummõr

Sis ku külmetäs ja välän sattas
lummõ
ütle mullõ uma
telehvooninummõr

36. MA EI TEA (MU ELLU NÜÜD ON TULNUD)

Henno Käo / rahvalik viis

Mu ellu nüüd on tulnud
üks väike muudatus.
Mind hoopis teiseks teinud
su käte puudutus.

Refrään Ma ei tea, ma ei tea, ma ei tea,
ma ei tea, mida ihkab mu hing.
Üht neiukest suudeldes joovastub rind,
ma laulan: "Oh, kui hea!"

Ja varem oli toidul
ka hoopis teine mekk.
Nüüd unetult ma koikul,
ja peal ei püsi tekk.

Refrään Ma ei tea...

Oh, kullakallis haldjas,
kui saaksin sinuga
kord hämaras lokaalis
veel rumbat tantsida.

Refrään Ma ei tea...

Sa oled minust kaugel,
nii kaugel otsata
ja pisar minu laugel
ei taha kuivada.

Refrään Ma ei tea...

37. MINISEELIK

Heldur Karmo / Arne Oit

Nii kaua Kaiest külmalt mööda
läksin,
ehk küll ta mind on püüdnud
võluda.
Ning alles eile kõik see
muutus äkki,
kui uues kleidis tööle tuli ta.

Rerfään Oi, miniseelik,
mini-miniseelik,
oi, ülemeelik tänapäeva
mood!
Kai nooruslik on justkui
koolieelik –
vist sellepärast südames
mul kummalised lood.

Ma käisin korda kolm ta laua
juures
ja korda kolm ma pidin
ohkama…
Kai üllatusest tegi silmad
suured,
kui kutsusin ta õhtuks
kohtama!

Rerfään Oi, miniseelik …

Kuid sügisõhtud pole suve
moodi,
ning põhja poole sihtis
tuulelipp…
Kai koju läks ja pidi heitma
voodi –
arst ütleb nüüd, et tal on kõva
gripp.

Rerfään Oi, miniseelik …

Seepärast südames mul
kummalised lood.

38. MIS VÄRVI ON ARMASTUS

Heldur Karmo / Arne Oit

Su huultel nii värskelt kui juunis
punetab maasikavärv;
su juuksed on puravikpruunid,
silmad kui sinine järv.
Neid värve ma näen, neid värve ma tean,
neist laulugi kokku sean ...

Rerfään Kuid mis värvi on armastus,
kes seda teab?
Mis värvi on armastus?
Kui teaks küll oleks hea!
Su aknad ma maaliks just seda värvi ma,
et iga päev mu armastust
siis näeksid sa, siis näeksid sa.

Mürkkollaseks muudab mind ootus,
sinuta maailm on hall,
vaid igatsust leevendav lootus
särab kui hõbekristall.
Neid värve ma näen, neid värve ma tean,
neist laulugi kokku sean ...

Rerfään Kuid mis värvi on armastus …

Öö purjetab mustaval laeval,
tuleb siis päev, mul näib,
et roosaka pintsliga taevast,
värvimas koidukiir käib.
Neid värve ma näen, neid värve ma tean,
neist laulugi kokku sean …

Rerfään Kuid mis värvi on armastus …

39. SAAREMAA VALSS

Debora Vaarandi / Raimond Valgre

Seal laupäevaõhtuselt lõhnavad kased,
kui nendesse vajutad hõõguva näo.
Ja pühapäev hinges sind uskuda laseb,
et õnne vaid kauguses kukuvad käod.

Refrään Oh, keeruta, lennuta, linalakk-neidu,
kel silmist nii kelmikaid sädemeid lööb!
:,: Ei sellist küll maailmas kusagil leidu
kui Saaremaa heinamaal juunikuu ööl. :,:

Ning hämaras toomepuu lumena valev
on sinule hõiskavaid ööbikuid täis.
Miks muidu su huuled ja õhetav pale
nii õunapuu õiele sarnane näib!

Refrään Oh keeruta, lennuta ...

Oi, Saaremaa niitude kastesed süled,
öövaikuses lauludest helisev nurm!
On pilvedest helendav taevas su üle
ja kirgliku suudluse esmane hurm.

Refrään Oh keeruta, lennuta ...

Just sellisel heinamaal peamegi pidu,
kus Hämarik Koidule ulatab käe.
On kõikide mõtteid ja toiminguid sidund
see tööde- ning rõõmudeküllane päev.

Refrään Oh, keeruta, kudruta kavalat juttu,
kuldtärniga nooruke sõjamees sa.
:,: Me ööd on nii valged ja kuluvad ruttu,
et linalakk-neidu sa püüda ei saa. :,:

40. SUUR LILLEAED

sõnad rahvasuust / Joseph Emmet (refrään), tõlkinud Heldur Karmo / rahvalik viis / Cy Coben, Charles Grean

Ei talumees tüdrukult
tahtnudki muud,
kui kanala taga kord anda vaid
selgitust sellest, mis kanad on
väärt,
kuid piilus sealjuures ka
tüdruku
nägu, kui näinuks seal mindagi
uut
ja küsis, kas neiust ei saaks
talle
abilist tallu, kes krips ja nii
kraps –
peagi neil mõlemil oleks siis

Rerfään Suur lilleaed
ümber väikse maja.
Särab ja lõhnab seal
õitehurm –
elu on sinuga
suur lilleaed!

Kui tüdrukult isani jõudis see
jutt,
siis papale peale näis tulevat
naer, sest ta hõõgudes näost
nagu vask
seal hüüdis: See mees on küll
täielik
ohver, sest kosimist nõuda
võid talt
ja katsugu ainult ta hüpata
jõkke... Jah, sina ta saada nüüd
võid –
sest naisena oled sa lihtsalt üks

Rerfään Suur lilleaed ...

Siis talumees nägi, et saatus on
julm
ja üle nüüd jääb ainult teha tal
ülikond uus. Olgu raha küll
napp,
kuid südames vahutab ülekeev
rõõm, et saab säästetud teenija
palk
ja laiskuse kontidest piitsutab
elu, mis lõbus kui haldjate
mäng –
tähtsaimaks paigaks seal ikka
jääb

Rerfään Suur lilleaed ...

41. TULE, MANNIKE, ÕUNAPUU ALLA

Rahvalik laul

:,: Tule, Mannike, õunapuu alla
sest õunapuu all on nii hea :,:

:,: Ei õunapuu alla saa tulla :,:
sest rohi on kastest veel märg :,:

:,: Just kaste on see mis meid hurmab
ja meeled nii rahutuks teeb :,:

:,: Kes vastutust võtab siis kanda
kui midagi juhtuma peaks :,:

:,: Eks vastutust võta see kanda
kes ülevalt vaatab meid pealt :,:

:,: Aga karjapoiss istus puu otsas
sõi õuna ja käratas sealt :,:

:,: Ei vastutust võta ma kanda
kui ma pole osa se'st saand :,:

:,: Siis karjapoiss tuli puu otsast
ja temagi osa se'st sai :,:

:,: Nüüd vastutust võtan ma kanda
sest ma olen osa se'st saand :,:

42. TULJAK

Karl Ferdinand Karlson / eesti rahvaviis / Miina Härma

Terve vald oli kokku aetud,
kihelkond kokku kutsutud;
külalisi igat seltsi -
Viru vanem kaasagagi palutud!
Tõnni, parajam peiu,
kosind Mannikese endale,
Manni nobedam neiu,
läheb Tõnnile mehele.

Pulmapidu ülitore,
viina viiskümmend vaati,
pulmakraami kokku toodi
nõnda palju, kui saadi.
Parte, hanesid praeti
vist üle tuhande ära,
terve trobikond püssisid
pulma auks teeb kära.

Kas vahest kuu kumab,
või näen ma tähti, päikest
säramas?
Oh elu, oh ilu!
Näe Tõnni ja Manni,
nad lähvad kahekesi käsi-käes.
Teeb nalja noor Manni,
siis naerab peig Tõnni, vesi
palgeil tal.
Oh elu, oh ilu!
Neil särab ilm ilus.
Oh jõuaks elust nõnda läbi ka.

Vennad, veeretage viru valssi,
meie tahaks minna tantsima.
Tublist' tuljak helisegu,
see paneb vere kihama.

Pill sütitab meeli, tants
keerutab pääd,
poiss kutsub, memm tahab, et
tantsima läed,
kuid miks värised, hüppad,
südameke, sees,
kui kaenlasse vajutab meid
mehine mees.

"Ärge häbenege, piigakesed,
midagi meid!
Meie võime ju omal ajal
kosida teid:
kena hobu hirnub tallis, tore
saan on mul ka,
rikas talu, mille peremeheks
pea saan ma."
Hõissa ja trallalla!

"Kuule, armas languke!"
"Mis tahad, Tõnni taadike?"
Hõissa ja trallalla!
"Tants on tubli, lõbus pilli
viis!"
"Eks läheme ka tantsima siis!"
Hõissa! Tõnni taat viis Manni
memme tantsima,
täitke toobid, tostke kannud,
taati memmega
laskem elada!

43. TUULEVAIKSEL ÖÖL

Jaan Tätte /Jaan Tätte

Tuulevaiksel ööl
tean, mis moodi lööb
udukell su laevaninas.
Paigal püsib aeg.
Tuulevaiksel ööl
süda kiirelt lööb.
Oodanud sind olen kaua,
veidi jäänud veel.

Refrään Sulle tahan hüüda juba
veel ja veel ja veel -
tuule suund on nord,
nüüd on minu kord
teha tormi sinu südames.

Tuulevaikne öö,
udukell vaid lööb.
Käed, mis tahtsid rooliratast,
tahavad nüüd sind.
Kumer silmapiir
lahku meid kord viis.
Sina otsid valget purje,
mina otsin maad.

Refrään Sulle tahan hüüda …

44. TÜDRUK, ARMASTAN PÄIKEST JA TUULI

Albert Uustulnd / Albert Uustulnd

Öö saabund sadama üle,
laiutab lahtede suus.
Tähtede helkivas süles
naeratab kullane kuu.
Tean, et mu tüdruk, sa magad,
tean, et sind suigutab tuul.
Sinust mu akende taga
jutustab kullane kuu.

Rerfään Tüdruk, armastan
päikest ja tuuli.
Tüdruk, sinust ma unistan
vaid.
:,: Oi neid kirsina
punavaid huuli!
Tüdruk, ütle mul, kust sa
need said? :,:

Kauguste kutset kui kuulen,
see mind nii rahutuks teeb.
Selles on meri ja tuuled,
selles on sinavad veed.
Sinul ja tormil ja taeval,
midagi ühist on teil.
Koos mulle meenute laeval
pikil ja pimedail öil.

Rerfään Tüdruk …

Reelingul naaldun ja laintes
otse su pilku kui näeks.
Karide kohinas kuulen
kutset, su juurde et jääks.
Sinule andsin kord sõna,
usu, ma seda ka pean.
Sina ja meri ja mina –
üks neist on liigne, ma tean.

Rerfään Tüdruk …

45. VÄIKE NEID

Jaan Tätte / Evert Taube

Refrään Väike neid, oota vaid,
veel on maid, kuhu said
antud hoiule mu armutõotused.
Kuid kui merelt tulen taas,
hüüan rõõmsalt: „Hollarii!",
ja Sul tasku pistan kingiks dollari.

Kui ma laevas olen tööl,
sulle mõtlen päeval ööl
ja su juustest leitud linti
kannan vööl.
Kuid kui sadam neelab mind
ja jalge all on kindel pind –
ootab mind, ootab mind võõras
linn.

Refrään Väike neid, …

Linna tunda pole vaja,
sest kus meremeeste maja,
sealt on laulu, naeru kosta
taevani.
Siin on mehed, kel on kulda
ja kui röövima ei tulda,
pidu püsida võib varavalgeni.

Refrään Väike neid, …

Liiter viskit peseb maha
huultelt meresoolavaha,
piip on suus ja lahkub sealt
vaid suudlusteks.
Piigad siin ei ole pahad,
kui on taskus suured rahad,
ühe dollari vaid jätan
truuduseks.

Refrään Väike neid, …

Igas mereäärses linnas,
kus on laevatatav pinnas,
tüki südamest ma jätnud
õitsema.
Kuid kui aastaring saab ümber,
pööran laevaotsa ümber
ning ma koju sõidan, koju
sõidan taas.

Refrään Väike neid, …

46. VÄIKE NEIU (MA AMMU TEAN ÜHT NEIDU)

K. Kikerpuu / D. Pace, M. Panzer

Ma ammu tean üht neidu,
teist sellist vist ei leidu.
On teda näha nüüd mu ainus soov.
Niipea kui mõtlen talle,
siis kohe tunnen jälle,
et südamega korras pole lood.

Rerfään :,: Oi-oo! See väike neiu.
Pilved taevast kaovad siis,
kui teda näen,
ümberringi kõikjal päikesest
sillerdav päev.
Oleks hea kui kogu aeg
võiks olla nii
ning ei seda taipa ma,
miks küll on teisiti. :,:

Toond külma sügistuuled,
Ja lehed langend puudelt
Kõik siiski nii kui olnud ennegi.
Mis sest, et väljas hanged
Ning sõrmed külmast kanged
Ta akna alla tee mind jälle viib.

Rerfään :,: Oi-oo! See väike neiu ... :,:

MEIL AIAÄÄRNE TÄNAVAS

47. ELAS METSAS MUTI-ONU

Alide Dahlberg

Elas metsas muti-onu
keset kuuski noori, vanu.
:,: Kadakpõõsa juure all
eluruum tal sügaval. :,:

Kutsus kokku külalisi
karvaseid ja sulelisi.
:,: Lendas vares, harakas,
kull ja kaaren nupukas. :,:

Vantsis uhkelt karuvana,
veeres siili okaskera.
:,: Jänes nudi sabaga,
orav kikkis kõrvaga. :,:

Joostes tuli reinuvader,
hiljaks jäi veel põhjapõder.
:,: Siis kõik lauda istusid,
Pidurooga maitsesid. :,:

Karu imes mesikooki,
jänes rüüpas kastejooki.
:,: Kaaren karumarju sõi,
kull see kurejooki jõi. :,:

Põder limpsis samblasuppi,
orav näris käbijuppi.
:,: See oli päise päeva a'al
pilla-palla pillerkaar. :,:

48. MINU ISAMAJAKENE (VAIKNE KENA KOHAKENE)

Martin Georg Emil Körber / Ferdinand Mühlhausen

Vaikne kena kohakene
kõige kallim surmani.
Armas isamajakene
minu meeles alati.

Minu isamajakene
linnupesa sarnane,
sest ma nii kui linnukene
igatsen ta järele.

Selge allikas sääl jookseb,
säält ma lapsepõlves jõin;
haljas koplis paju sirgub,
säält ma pajupilli tõin.

Kena sirge kask sääl kasvab,
temast magust mahla sain;
õunapuu sääl aias õitseb,
sügisel säält õuna sõin.

Vaikne, kena kohakene,
kõige kallim surmani –
armas isamajakene,
minu meeles alati!

49. KALAPÜÜD (SÜDA TUKSUB)

Karl August Hermann

Süda tuksub tuks, tuks, tuks!
Mine lahti, uks, uks, uks!
Siis me lähme Mallega
saarde kala püüdema!
:,: Hopsassaa, Mallega
saarde kala püüdema!:,:

Kui on hüva pärituul,
lendab vene nii kui kuul.
Siis meil aega Mallega
salajuttu puhuda!
:,: Hopsassaa, Mallega
salajuttu puhuda!:,:

Kui on kalad roogitud,
jutud kokku räägitud,
siis me lähme Mallega
maale kala kauplema!
:,: Hopsassaa, Mallega
maale kala kauplema!:,:

50. KEVADEL (JUBA LINNUKESED)

Jakob Hermann

Juba linnukesed väljas
laulavad,
kenad kasekesed kingul
kohavad.
Lumi on ju ära suland,
talvekülm on mööda läind;
lapsed, kes kui vangis eland
pole ammu murul käind.

Orus ojakene voolab vulinal,
hõbepilvekene heljub taeva all.
Minnid, Mannid, Jukud,
Tõnnid
hüppavad nüüd rõõmuväes.
Möödas kurvad talvetunnid,
kena kevade on käes.

51. KODU (MEIL AIAÄÄRNE TÄNAVAS)

Lydia Koidula / eesti rahvaviis

Meil aiaäärne tänavas,
kui armas oli see,
kus kasteheinas põlvini
me lapsed jooksime.

Kus ehani ma mängisin
küll lille, rohuga.
Kust vanataat käe kõrval mind
tõi tuppa magama.

Küll üle aia tahtsin siis
ta kombel vaadata.
"Laps, oota," kostis ta, "see
aeg
on kiir küll tulema!"

Aeg tuli. Maa ja mere peal
silm mõnda seletas, –
ei-poolt nii armas polnud seal
kui külatänavas!

52. LAPSED, TUPPA!

Eduard L. Wöhrmann

Tapsed tuppa – tali tuleb!
Lumelell on õues ju.
Linnud lennand lõunamaale,
lilledel on surmakuu.

Tuuleeit ju tõstab tiibu,
tormitaat see tuiskab teel,
marumemm sääl mühisedes
sildasid teeb vaikselt veel.

Lapsed, tuppa! Jüts, kus
aabits?
Koolipapa ootab ju.
Mees peab tarkust taga
nõudma,
noorus on ju õiekuu.

53. RONGISÕIT

Ellen Niit / Gustav Ernesaks

Rong see sõitis tsuh-tsuh-tsuh,
Piilupart oli rongijuht.
Rattad tegid ra-ta-ta,
ra-ta-ta ja ta-ta-ta

Aga seal,
rongi peal,
kas sa tead,
kes olid seal?

Seal olid kiisud, seal olid
miisud
seal olid väiksed kirjud kiisud.
Kiisud sõitsid Türile,
sõitsid külla Jürile.

Seal olid suured mustad
kutsud,
seal olid väiksed roosad
notsud.
Kutsud sõitsid Torilasse,
notsud sõitsid Porilasse.

Seal olid sarvilised sikud,
sarvilised sikud-sokud.
Sokud sõitsid Karjakülla,
Karjakülla-Marjakülla.

Rong see sõitis tsuh-tsuh-tsuh,
Piilupart oli rongijuht.
Rattad tegid ra-ta-ta,
Piilupart jäi tukkuma.

Oi-oi-oi, ai-ai-ai,
mis siis sellest rongist sai?
Rong see sõitis tsuh-tsuh-tsuh,
kuni kraavi läks karpuhh!!

Oi-oi-oi, ai-ai-ai,
mis siis reisijatest sai?
Oi-oi-oi, ai-ai-ai,
mis siis reisijatest sai?

Kõik nad läksid uperpalli,
uperpalli-kukerpalli.
Kiisud jooksid sabad seljas,
kutsud jooksid keeled väljas.

Kümme notsut kukkus kraavi,
kümme kutsut laskis traavi.
Sarved segi sikkudel,
sikkudel ja sokkudel

Kiisud ei saand Türile,
külla minna Jürile.
Kutsud ei saand Torilasse,
notsud ei saand Porilasse.
Sokud ei saand Karjakülla,
Karjakülla-Marjakülla.

54. TEELE, TEELE, KUREKESED

Friedrich Kuhlbars

Teele, teele, kurekesed,
üle metsa, üle maa,
üle suurte linnade
ja üle mere ka,
ikka, ikka, lõuna poole,
kus Egipitimaa.

Tulge jälle tagasi te
kevadisel aal,
kui ju pungad puul ja põõsal
puhkemas me maal!
Kõlaks teie häältekajast
pea õhusaal!

Kui siis jälle meie rajad
kuulvad teie häält,
siis on kõrged lumemäed
sulanud siit, säält!
Tooge meile lilleaeg
pika reisi päält!

55. VIISK, PÕIS JA ÕLEKÕRS

Ado Grenzstein-Piirikivi

Uhti-uhti uhkesti,
viisk läks Tartust Viljandi,
Kaasas põis ja õlekõrs,
õlekõrs kui sääseõrs!

:,: Ei saa üle Emajõest,
hüva nõu nüüd kallis tõest. :,:

Viisk siis ütles targasti
oma seltsilistele:
"Otsas häda, otsas vaev.
Põis on meil kui loodud laev.

:,: Kõrs on mastiks kõlbulik;
mina olen laevnik." :,:

Põis aga vastas põrinal,
väga kõva kõri tal:
"Viisu nõu on imelik:
laev see olgu laberik.

:,: Vaatke kui ma veeren vees,
kohe oletegi sees! :,:

Kõrs siis heitis pikali,
sillakene valmis nii;
Viisk see hüüdis: "Sild on hea!
Mina sammun üle pea!"

:,: Astus sammu, astus kaks,
sillakene katki praks! :,:

Põnnadi, põnnadi hüppas põis,
naeris, mis ta naerda võis!
"Vaata, kuidas rumalad
uppusivad mõlemad!"

:,: Tõmbas ennast õhku täis
ja karplauhti lõhki käis! :,:

MINNA VÕID OMA TEED

56. ESIMENE TÜÜRIMEES (JÄÄ JUMALAGA, MANN)

sõnad rahvasuust / rahvaviis Viru rannalt

Esimene tüürimees ei raatsi iial juua,
kõik oma kopkad tahab kodumaale tuua.

Rerfään :,: Jää jumalaga, Mann, sest tuules oli ramm
ja reisusihiks oli meile Rotterdam. :,:

Kapten, vana merikaru, juua täis kui tint,
jäi masti alla magama, kui väljas oli vint.

Rerfään Jää jumalaga, Mann …

Pootsman on meil kaine peaga vaikne nagu toi,
purjus peaga lärmab, nii et ruhvis kerkib koi.

Rerfään Jää jumalaga, Mann …

Kokal puder kõrbes põhja, see on paha märk,
siis masti otsa tõmmatud sai koka vana särk.

Rerfään Jää jumalaga, Mann …

Kui masti otsa tõmmatud sai koka vana särk,
see paistis igaühele kui viimsepäeva märk.

Rerfään Jää jumalaga, Mann …

57. HOIAN KÕIK ENDALE

Kukerpillid

Kui lähen maailma rändama,
siis sulle seda ei ütle ma,
sest pole sul tarvis teada, mida
ma teen!
Leidub teid ja leidub maid
ja leidub ka sinust paremaid,
kuid pole sul tarvis teada, mida
ma teen!

Rerfään :,: Hoian kõik
endale,
hoian kõik endale,
sest pole sul tarvis teada,
mida ma teen! :,:

Teel tuleb vastu peiareid,
vaid möödaminnes ma seiran
neid,
jah, pole sul tarvis teada, mida
ma teen!
Roosinupp ja veiniklaas
neil peibutuseks kõigil käes,
kuid pole sul tarvis teada, mida
ma teen!

Rerfään :,: Hoian kõik
endale, …

Koerustükke teen ma teel,
sest püsimatu on mu meel,
kuid pole sul tarvis teada, mida
ma teen!
Austajaid jääb virnana
minu käidud teele lamama,
jah, pole sul tarvis teada, mida
ma teen!

Rerfään :,: Hoian kõik
endale, …

Kui tulen ükskord tagasi,
sind üles mina otsin jällegi,
kuid pole sul tarvis teada, mida
ma teen!
Õnnelikuks siis ma saan,
kui minult midagi ei küsi sa,
sest pole sul tarvis teada, mida
ma teen!

Rerfään :,: Hoian kõik
endale, …

58. HULKURI VALSS

(Johan) Alfred Tanner, tõlkinud Richard Janno / rootsi rahvaviis

Lossides krahvidel pulmad on hoos,
kus mõrsjal on kroonitud pea.
Seal voolamas šampanja, viin ja šartröös,
kuid südamed külmad kui jää.

Rerfään Siis meeleldi maanteel ma tantsin,
kus metsade, tormide laul,
seda marulist hulkuri valssi -
tule minuga, neiu, ah-hoi!

Tähis on taevas ja kumamas kuu,
kui kristallid säravad nad,
kuid hulgust ei sugugi segamas muu,
kui mõrsjaga teed astuvad.

Rerfään Siis meeleldi maanteel ...

Ei hulguse armastus tooruseks lä'e,
ta süda on puhas ja prii.
Ka tema võib armsamat kallistada
ja õnne tal näidatagi.

Rerfään Siis meeleldi maanteel ...

Nüüd rändan siin ilmas kui põlat' pajats,
mul südames kurbusejoon.
Ma mõrsjaga olen kui ööbikupaar
hüüab elu meil: õnne teil toon!

Rerfään Siis meeleldi maanteel ...

59. KAELAKEE HÄÄL

K. Sillamaa / P. Pajusaar

Tead, millal olen rahul
pihku kui maailm mahub,
hoida kinni võin tuult.

Hing mässab tormivahus,
kui on lahus veel suudlust
ootav suu.

Kui hetkel on valus
tahan sulle mõelda vaid.
Muud ei ma siis palu,
ka su pilk kõik öelda võib.

Kee merekarpidest sul teen
oma hääle panen sinna laulma
üht viit.
Kaugel, kui olen ära
ei mu pärast sa hirmu tunne
siis.

Kui kaotan su silmist
pärlikee järgi sind püüan.
Hääl lainest või pilvist juba
kaugelt
hüüab mind.

Kui olen kurb ja nutan,
Soovin, mu juurde rutta.
Kee su kaelas on märg.
Juhtub, et mind kui jätad
kee sult võtan, siis tuhmub
selle värv.

Tead, millal olen rahul,
pihku kui maailm mahub,
hoida kinni võin tuult.

Juhtub, et mind kui jätad
kee sult võtan, siis tuhmub
selle värv.

juhtub, et mind kui jätad,
kee sult võtan, siis tuhmub
selle värv.

60. KERJUSE LAUL (KÕIK ROOSID MA KINGIKSIN SULLE)

Ardi Liives / Boris Kõrver

Kõik roosid ma kingiksin sulle
ja õitega pärjaks su pea,
ei ole sust kallimat mulle
ja paremat ilmas ei tea.
Kui sina, kes armastad elu,
kes tantsiskled lillede teel,
kui sa, kes ei tea, mis on valu,
ei tea, mis on murelik meel.

Kuid ometi pole mul anda
sull' midagi, mis on su soov,
ei suuda sind õnnele kanda,
ei sinule päikest ma too.
Mu elutee okastest rada,
kust lillesid võtta ma saan?
Ma okkaid sull' pakkuda
tahan,
ei võta neid vastu mult sa.

Ma tean, sa varsti must lähed
ja naeratad teisele siis,
ma tean, mind armastad vähe,
on sulle ükskõik minu piin.
Ei suuda sind keelata minna,
hääd õnne sull' eluteel!
Ei kunagi jõua ma sinna -
õnn võõras on minule!

Ma üksi saan hulkuma ilmas,
kuid mälestus sinust on hea,
ja varjates pisarat silmas,
sind surmani meeles pean.

Sa õnne küll kinkisid vähe,
kuid ikkagi kauniks ta jääb.
Kui üksinda nukrana lähen,
neid hetki ma unelmais näen.

61. KORRAKS VAID

Kustas Kikerpuu / R. Germani

Refrään Korraks vaid, ainult sain ma olla sinuga,
korraks vaid, küllap nii vist peabki olema.
Korraks vaid lootsin leida õnne ma,
kKorraks vaid, kuid siis jälle läksid sa.

Ütlesid, et lahkud minust – teise leidnud sa.
Nii teha võid, ei hakka hoidma kinni sind nüüd ma.
Ilmas leidub teisigi, kes armastavad mind.
No ütle, miks siis taga nutma pean ma praegu sind!

Refrään Korraks vaid, ainult sain ma olla sinuga ...

Mine siis, kuid minneski veel seda meeles pea -
Ma peagi leian teise, kes on sama hell ja hea.
Pole tarvis teada mul, et süüdi pole sa,
küll aeg, see kiirelt mööda läeb, pea unustan'd sind ma.

Refrään Korraks vaid, ainult sain ma olla sinuga …

62. LAS JÄÄDA NII, KUIS OLI

Anna Haava / rahvalik viis

Oh ära karda, kallim, ei sind ma tülita,
ei iialgi su armu ma taha kerjata.

Rerfään :,: Las jääda nii, kui oli, las jääda nii, kui on.
Las jääda saladuseks, et sind ma armastan. :,:

Võin uhkelt, külmalt, võeralt sinu silmi vaadata,
võin vaikselt nii kui vari sinust mööda minna ka.

Rerfään Las jääda nii, kui oli …

Võin teistel suud ka anda ja teisi armasta,
kuid südames vaid siiski ma olen sinuga.

Rerfään Las jääda nii, kui oli …
Võin vaikselt rannal sõuda ka ilma sinuta,
võin aga põuepõhjas sind kanda lõpmata.
Rerfään Las jääda nii, kui oli …

63. LÕPPENUD ON PÄEVAD

Lorenzo Pilat, tõlkinud Kustas Kikerpuu / Daniele Pace, Mario Panzeri

Oli kevad siis, kui minu juurde saabusid kord sa,
päevi rõõmurohkeid minu jaoks tõid kaasa endaga.
Liialt hilja taipasin, kui petlik oli siis kõik see:
ei nüüd aita enam pisaradki, hiljaks jäänud need,
jäänud need...
Rerfään Lõppenud on päevad, mil nii tihti käisid siin,
hinge sellest hetkest on vaid jäänud nukker piin.
Kuid ei sellepärast meelt ma heida nüüdki veel,
küllap kohtan teisigi veel kuskil oma teel.
Sa seda tea ja meeles pea,
et ainus sa ei olla saa.Andeks võin ju sulle anda kui kord tuled
tagasi,
kuid kas sel mõtet, parem on, kui jääbki kõik nüüd nii.
Sõnu kauneid kord mul ütlesid, ma siiski üksi jäin.
Ilma sinuta nüüd jälle kurvalt kõikjal ringi käin,
ringi käin...
Rerfään Lõppenud on päevad ...

64. MÖÖDA TEED, MIS ON KIVIDEGA KAETUD

Heldur Karmo / Tom Paxton

Mööda teed, mis on kividega kaetud,
tulen ma, süda soe.
Minu jaoks on kõik pahandused maetud,
aga see vist ei loe.

Rerfään Minna võid oma teed,
hoida sind ma ei saa
ja kui soovid, siis jäägu see nii.
Pole tülitseda tahtnud
ega solvata sind ma,
kui seda sa ei tea, eks mine siis!

Nagu lill õitsen aianurga rägus
sinu jaoks iga päev.
Päike suudleb mu juust ja suudleb nägu –
kink on see sinu käest.

Rerfään Minna võid oma teed …

65. OH, PUNAPEA MEERI

Henno Käo / rahvalik laul

Rerfään Oh, punapea Meeri, sinu leegitsev juus
on süüdanud leegi minu lihas ja luus.

Sind nägin ma suitsuses kohvikus,
narsaani seal limpsisid.
Sind vahtisin, kustunud sigaret suus,
ja külmalt sa lahkusid.

Rerfään Oh, punapea Meeri, ….

Ja teine kord nägin sind trammi peal,
kus istet sul pakkusin.
Läks silme eest mustaks, kui keeldusid seal
ja tuimalt sa lahkusid.

Rerfään Oh, punapea Meeri, …

Ja kolmandal korral kui Pihkva rong,
kus saatus meid kokku viis.
Siis viivuks mind müksas su silmade tung
ja jälle sa lahkusid.

Rerfään :,: Oh, punapea Meeri, … :,:

66. ON SILMI SINISEID

Albert Uustulnd / Albert Uustulnd

Kask tukkus metsa serval, tema kõrval
on õitevaipa suikund vana saar.
Seal nende all sind nägin esmakordselt,
sest ajast jälgib mind su silmapaar.

Rerfään On silmi siniseid, on merekarva,
on musti mandleid, pruune säravaid.
Kuid selliseid kui sinul haruharva,
ei terves ilmas rohkem pole neid.

Su silmis nägin pisut suverõõmu,
ja pisut sügisnukrat igatsust.
Kuid minu jaoks su silmis, väike tüdruk,
on õige pisut ülemeelikust.

Rerfään On silmi siniseid ...

Ei saatus iial tee mind õnnest rikkaks,
vaid igatsuse mulle kinkind ta.
Sa, väike tüdruk, usu, looda ikka,
küll tuleb päev, mil õnnelikuks saad.

Rerfään On silmi siniseid ...

67. ROHELISED NIIDUD

Tõlkinud Heldur Karmo / Frank Miller, Terry Gilkyson, Richard Dehr

Kord olid niidud rohelust täis,
pilv taevavõlvist vaid harva üle käis,
Peegeldus päike jõe suveselges vees …
Niitude vahel siis kulges meie tee,
niitude vahel, kus rõõm saatis meid.

Niitudelt päike kadunud nüüd –
nukrana kaigub seal sügislinnu hüüd.
Vingudes ruttab vaid vihur üle mäe …
ning ega meidki seal keegi enam näe –
kus on siis suvi ja kus on me arm?

Ei ole sind ja tõesti ma ei tea,
mille peale lootma või mõtlema nüüd pean.
Sa katki kõik me unistused lõid,
võtsid kogu õnne, mille kaasa tõid.

Kuid siiski ma ootan kevadet uut,
niitude haljust ja palju-palju muud.
Aiman ju nüüdki, et ühel päeval siis
lõplikult tuled, sest süda nõuab nii.

Niitude rüpes meid rõõm leiab taas.

68. SINU ILUSAD SINISED SILMAD

Karl August Hermann / rahvalik viis

Sinu ilusad sinised silmad,
üksainus kord nägin ma neid,
su kullased läikivad lokid,
ei iial neid unusta või.

Ära nõua minult rikkust ei vara,
ära nõua minult hiilgust ei au,
vaid nõua üht südant, mis puhas
ja sulle on surmani truu.

Sinu ilusad sinised silmad,
kui poleks ma mitte neid näind,
ei oleks mu südame rahu
nii otsata kaduma läind.

Su ilusad sinised silmad
on hingesse põlema läin'd,
su ilusad kullased juuksed
mu ihale võrgu on teind.

69. SUVEÖÖ

Heldur Karmo / Arne Oit

On palju luuletustes öid –
neis iga hetk on nagu surematu
leid.
Need ööd on avasilmi
unistatud ööd,
kus tuhas sädelevad kuldsed
söed.
Need ööd on alati kui peod,
kus leegiks kuumenevad
igatsuste eod...
On palju luuletustes helisevaid
öid –
miks elus harva kohtab neid?

Rerfään Kuid suveöö,
mis meile igiomaks sai,
see suveöö
ei loodud luulelennust
vaid.
Siis sulle näis,
et lausa lõputa on see,
kuid mulle lühikeseks jäi
me helgeim suveöö.

On palju luuletustes öid,
mis nukrast kaugusest on
vaimustanud meid –
me nagu karnevalipääsmeid
hoiaks käes,
kuid ikka keelatud on sinna
pääs.

Need ööd on eksideski head,
neist tahaks rääkida, kuid
vaikima neist pean.
On palju luuletustes igavesi
öid –
miks elus harva kohtab neid?

Rerfään Kuid suveöö,
mis meile igiomaks sai,
see suveöö
ei loodud luulelennust vaid.
Siis sulle näis,
et lausa lõputa on see,
kuid mulle lühikeseks jäi
valge suveöö, sõnadeta öö,
südamete suveöö.

70. VALGEID ROOSE

Valli Ojavere / Fred Spielman

Ei tee mind kurvaks see, mis läind ja milleks,
mul on üks päev, mis meelest eal ei kao.
Kui murdsin sinu sülle tõrksaid lilli
ei mõelnud vaid, et mälestuste jaoks.

Rerfään Valgeid roose, valgeid roose,
neid, mis ääristavad aiateid.
Tõin ka teisi kauneid õisi,
kuid su süles meelde jäid vaid need.

Sa hoiad süles neid mu igal sammul
neis alles jääb üks ammu möödund päev.
Ja aeda, mis on rohtund juba ammu,
sa jäädki seisma, lõhnav sülem käes.

Rerfään Valgeid roose ...

MERI ON, MERI JÄÄB

71. KUI SADAM OOTAB

Heldur Karmo / Arne Oit

Ma ei näe, kuidas tuul su juustes puhub,
eha värv mängib koduranna veel.
Ma ei näe, kuidas und otsid põuasel ööl,
sest mu laev on ikka alles teel.

Rerfään Kui sadam ootab koju vaid ühtainust laeva,
siis sada meest seal sada rõõmu leiab eest.
Kui sadam ootab aga kas või sadat laeva,
siis ootad sina vaid ühte meremeest.

Ma ei näe, kuidas peatub sinu põsel
jaaniöö viimne tõrvatulekeel.
Ma ei näe, kuidas torm muudab rahutuks sind,
sest mu laev on ikka alles teel.

Rerfään Kui sadam ootab …

Ma ei näe sind veel laineladvast üle
ega saa sind hellitada veel.
Aga kord oled sooldund süles mul sa,
sest mu laev on juba koduteel.

Rerfään Kui sadam ootab …

72. LAEV TÕSTIS ÜLES PURJED ÖISES FJORDIS

Evald Tammlaan / Gustav Ernesaks

Laev tõstis purjed üles öises fjordis
ja särasid veel tuled mustas vees.
Üks väike tüdruk kaljul õie murdis,
kui ratta juurde asus roolimees.

Öis langes alla ranna vahupiiri
ja tuulelaulu kustus vaikne nutt.
Laev uljalt ulgumere poole tüüris
ja ookeani jõudis hommikul.

Jäid maha rand ja kaljul väike maja
ja sillale viiv alla kitsas tee.
Veel hõljuks nagu üle fjordi vee
siis meremehe nukker laulukaja.

Mees roolis rinna vastu ratast surub,
on iga laine vaenlane ta ees.
Silm otsib aga õrna naisekuju
ja silmapiiri valge vahu sees.

73. MEIL TUULED SÕNUMEID TÕIVAD

Šoti rahvaluule / H. J. Fulmer

Meil tuuled sõnumeid tõivad,
et tormid tõusevad.
Siis lained laulu lõivad,
meil purjed paisuvad.
Nii, nii, nii, nii merella laulud kõlavad.
Nii, nii, nii, nii laulud kõlavad.

Kui raksudes tuiskavad tormid
ja sünge on meri kui öö.
Kui mässavad lained karmid
ja purjeis käimas on töö.
Siis, siis, siis, siis, tardume innulla vaatama.
Siis, siis, siis, siis, süda meil rahutult lööb.

Kui tormide rahutus raugeb
ja purjeile puhkust toob.
Kui päikene loodele langeb
ja kulda laineile loob.
Siis, siis, siis, siis, jälle me laulud kõlavad.
Siis, siis, siis, siis, laulud kõlavad.

74. MEREMEHE ARMASTUS (KORD KALALAEVA PARDAL)

Uno Naissoo / Juhan Saar

:,: Kord kalalaeva pardal
ma kohtasin üht meest,
kes kodunt laskis jalga
oma kalli moori eest. :,:

Refrään Uau-uau-uau holla-hii,
ta ikka laulis nii:
Naise võin küll võtta ma,
kuid merd ei iial jätta saa.
Naist armastan ma palaval,
merd meeletult ja salaja!

:,: Las kaugenevad kaldad,
see rõõmustab vaid meest,
kes kodunt laskis jalga
oma kalli moori eest. :,:

Refrään Uau-uau-uau holla-hii ...

:,: Torm tõuseb, maru algab,
ei hirmuta see meest,
kes kodunt laskis jalga
oma kalli moori eest. :,:

Refrään Uau-uau-uau holla-hii ...

75. MEREPIDU (MERI ON, MERI JÄÄB)

Virve Köster / Virve Köster

Valged kajakad kisavad rannal
punapäikese loojangu eel,
tuulekeerises jõuavad randa
valged lained, mis murduvad teel.

Refrään Meri on, meri jääb, meri olema peab,
laine laksudes rannale lööb.
:,: Tihti juhtub ka nii, meri pidu peab siin,
lained mürinal randuvad siis :,:

Sinimeri, su vahusel pinnal
näkineide seal tantsimas näen,
ja meri on sünge kui hauas,
ei tähti seal vilkumas näe.

Refrään Meri on, meri jääb ...

Näkineiu, sa punud mul pärga
merelainete sügavas vees,
vesiroosidest punutud paelad
minu ümber sa armutult seod.

Refrään Meri on, meri jääb ...

76. MERI, MU TUHANDENÄOLINE SÕBER

Juhan Saar / Aarne Oit

Meri sul on tuhat tuju
Tuhat laulu on sul suus
Igal hetkel muudad kuju
Igal hetkel oled uus

Täna naeratad ja särad
Homme kurjalt lainetad
Meelitad ja tõukad ära
Muutlik justkui naine sa

Refrään Meri, mu tuhandenäoline sõber
Meri, mu vaenlane karm
Meri, mu tuhandenäoline meri
Sa oled mu arm

Sinu tujusid ei suuda
Iial ette arvata
Täna elu põrguks muudad
Homme hellalt armastad

Avad oma sinisilmad
Annad saaki hõbedat
Homme jälle kurjad ilmad
Vaenlane ja sõber sa

Refrään Meri, mu tuhandenäoline sõber ...

77. NAGU MERELAINE

Ivar Must / Leelo Tungal

Ma saabun salaja, kui laine,
mis randa merevaiku viib.
Ja meremaik mu huulte peal on maine,
kui rõivas võbeleb kui tiib.

Refrään Olla võin kui jää või tulikuum,
su kõigi unistuste tuum
ja valgel ööl ka varjust truum.
Enda nii sulle tõin ma,
kuigi tean, et homme võin ma
muutuda vaid nimeks sinu suul.

Ja muutun samuti kui laine,
mis piire millekski ei pea.
Sa oled mees ja mina olen naine,
tean mõnda, mida sa ei tea.

Refrään Olla võin kui jää …

Ma olen nagu päev, sa öö,
üks meri teine on kui maa.
Kui palju tundeid mahub meie vahele,
aimata ei suuda keegi,
muutub meri, muutub maagi.

Refrään Olla võin kui jää ….

78. SEDA PAATI POLE TEHTUD LINNULUUST

Debora Vaarandi / Valter Ojakäär

Seda paati pole tehtud
linnuluust,
kaared ise painutasin
tammepuust.
Ei ma pannud pilliroogu
mastideks
ega punapõllekesi purjedeks.

Tugev mootor tuksub nagu
süda tal,
lained temal mürisevad täävi
all.
Ja ta endas kannab kolme
kanget meest,
kes on läbi käinud mitme mere
veest.

Kõige nooremal on üle valla
ramm,
vanem võrke laskma kõige
osavam,
kolmas aga väga palju laule
teab,
kalad teda kuuldes merest
tõstvad pead.

Igal mehel noorik randa maha
jäi,
igaühel kallis paadi vastas
käib.
Aga harva näen ma oma
päiksekiirt,
tema on ju tähtis karjabrigadir.

Küll ta kaunis on, kuid kibe
nagu sool.
Ütleb: „Sina merest kehva kala
tood.
Rohkem kasu toovad minu
kirjakud,
kui su lahjad tursad, lestad
kõversuud.“

„Oota, oota! Tulgu kagutuuled
vaid,
näha toon sull’ iludusi
angerjaid –
sihvakad ja sirged
sabakuubedes,
tulevad ja kummardavad sinu
ees.

Oota, küll sa minu karja näha
saad!
Lõhed, laiad laugud otsal
säravad,
seljauimed vikerkaarest
värvitud,
küljed hõberahadega kirjatud.“

79. ÜTLE, MERI, MU MERI

Albert Uustulnd / Albert Uustulnd

Merel puhumas on tuuled
tuuled, need on trotsi täis.
Kas mind suudlesid su huuled
või ehk tuul neist üle käis?

Rerfään Ütle meri, mu meri,
miks sa siia mu tõid?
Ütle meri, mu meri,
kas ma lahkuda võin?

Mere kohal särab taevas
taevas see on tähti täis.
Palju tähti alla langes,
palju rohkem alles jäi.

Rerfään Ütle meri, mu meri, ...

Mere kaldal liivaluited,
luited, need on jälgi täis.
Kes need jäljed siia jättis
kes neid jälgi mööda käis?

Rerfään Ütle meri, mu meri, ...

Merevetel sõitvad laevad,
palju laevu merre jäi.
Mere kohal särab taevas,
taevas see on tähti täis.

Rerfään Ütle meri, mu meri, ...

MA TAHAKSIN KODUS OLLA

80. JAANIPÄEV (JAANIPÄEVAKS KÕRGEKS KASVAB ROHI)

Hando Runnel / Vello Toomemets

Jaanipäevaks kõrgeks kasvab rohi,
rinnust saadik kiigub kastehein
:,: Ütle, kust ma rada teha tohin,
igal pool on noor ja õitsev hein :,:

Jaaniõhtul süüdatakse tuled,
tantsuplatsil tallatakse hein
:,: Aastas kord see õhtu ette tuleb,
igal pool saab muserdatud hein :,:

Jaaniööl on sõnajalad õites
metsa all, kus kõrge, kõrge hein
:,: Lapsed lapsed sinna minna võite,
niikuinii seal niitmata jääb hein :,:

Jaanipäeval rinnuni on rohi,
sügis jõuab jääb vaid kuluhein
:,: Ütle kust küll rada teha tohin,
igal pool on noor ja õitsev hein :,:

81. KAUGEL, KAUGEL, KUS ON MINU KODU

H. Suurkask / rahvaviis Ameerika Ühendriikidest

Kaugel, kaugel, kus on minu kodu,
kaugelt tervisi saadan ma sul.
Üksi rändan ma võõramaa radu,
pisar laugel, kui meelestud mul.

Tasa nuttis siis kallim mu rinnal,
tasa sosistas õrn tuulehoog,
kurvalt kaeblesid kajakad rannal,
kurvalt kohises vahune voog.

Väikseks jäänud on tormine meri,
väikseks jäänud on kallima rind,
üle lageda vete vaid kajab
kurb ja igatsev hulkuri laul.

Tulge tagasi, Eestimaa pojad.
Tulge tagasi, ootame teid.
Võtke kaasa kõik langenud sõbrad,
võtke kaasa ka haavatud kõik.

82. KAUGES KÜLAS

Kristiina Ehin / Eeva Talsi

Kauges külas, vanaema juures,
elasin kord, kogu suve.
Vanaema ja mu armas vanaisa,
aga noorel neiul neist ei piisa.

Jooksen randa, koduküla randa,
et saada pruuniks, teiseks juuniks.
Võtan kaasa, reketid ja maki,
kuid rannas on vaid üks võrku paikav papi.

Siin kauges külas, teisi näinud pole veel.
Tühi rand ja nõmmeliivatee.

Siin ei ole, pangaautomaati,
on vaid naati, palju naati.
Pole noori, pole ühtki poodi.
Miski pole, linna moodi

Jooksen randa, koduküla randa,
et saada pruuniks; teiseks juuniks.
Siis on pidu, teise küla pidu.
Seal on noored, teised noored

Siin kauges külas, teisi näinud pole veel
Tühi rand ja nõmmeliivatee.

Korraks vaatan, seljataha veel.
Tühi rand ja nõmmeliivatee.
Korraks vaatan, seljataha veel
Tühi rand ja nõmmeliivatee.

83. KODULAUL

Juhan Viiding / Olav Ehala

Refrään :,: Mis on kodu,
kus on kodu,
kus on kodukoht,
mis on kodu, kus on kodu,
kus on kodukoht? :,:

Kodu, see ei ole koda,
millel aken, uks.
:,: Ilma kodutundeta
me jääme kodutuks. :,:

Kodu lõhn on eriline,
kodu värv ja maik.
:,: Kodu on nii imeline
tavaline paik. :,:

Refrään Mis on kodu, kus
on kodu ...

Kodus mõni väike asi
korraga on suur.
:,: Kodu oleme me ise:
väikene ja suur. :,:

:,: Kodu see on rohkem veel
kui sõna selgeks teeb.
Kodu see on headus,
mis meid paremateks teeb. :,:

Refrään :,: See on kodu,
siin on kodu,
siin on kodukoht!
See on kodu, siin on kodu,
siin on kodukoht!
See on kodu, siin on kodu,
siin on kodukoht!
See on kodu, siin on kodu,
siin on kodukoht!:,:

84. LÄÄNEMERE LAINED

Martha Müller-Grählert / Simon Kranning

Seal, kus Läänemere lained laksuvad
seal, kus tuuled, tormid aina mühavad,
:,: seal on valge majak, valge nagu luik,
seal on minu kodu, seal mu sünnipaik :,:

Mäletan, kui olin alles väikene,
mõtlesin, et lähen ära kaugele.
:,: Nüüd on aastad läinud, vanaks olen saand,
lapsepõlvekodu meelde ikka jäänd :,:

Isa ja ema mul puhkavad ammu mulla all,
kallim neiu hingab teise rinna naal,
:,: õed ja vennad on läinud ilma laiali.
Ainult kask on jäänud truuks mul surmani :,:

Rändamisest väsind, koju tulen ma,
vana kase alla istun puhkama.
:,: Vana kase kohin mulle jutustab,
ammu möödund aegu mulle meenutab :,:

85. MA TAHAKSIN KODUS OLLA

Helene Kuff / rahvalik laul

Ma tahaksin kodus olla,
kui õunapuud õitsevad
:,: ja nende roosakad õied
mu juukseid ehivad. :,:

Ma tahaksin kodus olla,
kui rukkipõld kollendab
:,: ja kollakat-pruunikat vilja
tuul tasa hällitab. :,:

Ma tahaksin kodus olla,
kui lumevaip katab maad
:,: ja kuuskede härmatand oksad
kuupaistel hiilgavad. :,:

Ma tahaksin kodus olla,
kui kallim on minuga
:,: ja temaga üheskoos mina
võiks rõõmus viibida. :,:

86. MAJAKENE MERE ÄÄRES

Enn Vetemaa / Ülo Vinter

Kui on meri hülgehall
ja sind ründamas suur hall.
Kui on meri hülgehall
ja sind ründamas on suur hall.
Nõnda hea on mõelda siis,
et kuskil rannaliiv
ja mere ääres väike maja
ootamas on mind.

Rerfään Nii hea, nii hea
on mõelda siis,
et kuskil rannaliiv
ja mere ääres väike maja
ootamas on mind.

Seal, kus vana kaev on,
kriiksuv aiavärav on.
Seal, kus vana kaev on,
kriiksuv aiavärav, värav on.
Akna taga õhtu eel,
vaatad mere poole veel.
Ja mere ääres väike maja
ootamas on mind.

Rerfään Nii hea, nii hea …

87. METS MÜHISEB

saksa rahvalaule, tõlkinud Sergius Lipp / saksa rahvaviis / Max Oscheit

Mets mühiseb ja kägu kukub ra'al,
aas haljendab ja lilled õits'vad seal.
;,: Mänd kiigutab siin oma võimsat pead,
nii meeles tal kõik muistsed õnnea'ad. :,:

Hirv ojal joob ja muretu ta meel,
kas aimab ta, kui pikk ta elu veel?
;,: Võib küll kuul ta leida iga tund
ja elu läin'd, kui oleks näinud und. :,:

Nii möödas pea ka minu noorus, õnn,
mis rõõmu veel mul elus oo'ta on?
;,: Mets mühama ja kägu kuk'ma jääb,
kuid noorus meil kui uni mööda lä'eb. :,:

88. SEAL, KUS RUKKIVÄLI LAGENDIKUL HELJUB

Georg Eduard Luiga / rootsi viis

Sääl, kus rukkiväli lagendikul heljub,
kõrge kuusik kohab mäenõlvakul.
Väike majakene maantee ääres seisab,
lapsepõlve kodu oli sääl kord mul.

Palju päikest oli sääl ja palju lilli,
rõõmsalt mängisin ta lehis puie all.
Kallis mälestus, mis mul neist päevist jäänud,
seisab kustumata hinges sügaval.

Olen vanaks jäänd ja mälestusis elan
noorepõlve unistuste riigis veel.
Mis kord lapsemeeli avatledes täitis,
seisab vanal selgelt vaimusilma ees.

Kodus oli kõik, mis ihaldasin iial,
ehk küll hilja seda mõistsin hinnata.
Säält mind vanemad kord saatsid eluteele,
nüüd nad pandud musta mulda puhkama.

Ja mu neiu, kelle sarnast teist ei leidu,
minu noorepõlve päike oli ta,
Nüüd ta puhkab ammu külmas kalmukambris,
mina rändan mööda ilma üksinda.

Tahaks koju jõuda, võtan reisikepi,
kuid mu õnnemaa on kadund pettepilt.
Kaugel kõigest, mis mul armas, läen ma hauda,
pole õnne leidnud ilmas kusagilt.

Kaugelt võõrsilt kannavad mind ikka mõtted,
jälle kalli kodu poole tagasi.
Ehk küll palju pikki aastaid mööda läinud,
lapsepõlve kodu ei kao meelest iialgi.

89. VANA PILDIRAAM

Juhan Siiu / Priit Pihlap

Tuhmund seintel raamid, neis möödund aastad reas.
Valges kleidis daamid, üks mirdipärg.
Laekas koltund kirju kui lehti sügiskuul.
See, kes neid kord saanud, on ammu läind.

Refrään Vana pildiraam kaugeid aegu teab.
Neid, kes läinud siit, luitund raam meeles peab.
Vana pildiraam kaugeid aegu teab.
Kui kord läeme siit, meidki siis meeles peab.

Leida möödund õnne või kordki olla noor,
raamil tuhmund klaasid, seal all see kõik.
Keegi teele poega siit kaua saatis veel,
nüüd ka need on läinud, kes saatsid meid.

Refrään Vana pildiraam …

90. VEEL KORD

Arlie Duff, tõlkinud Henno Käo / Arlie Duff

Ma ikka tunnen vahel, et nähtamatu ahel
on linna külge kinnitanud mind.
Siin igal majal number, näod tuhanded mu ümber,
kuid ikka ihuüksi tunnen end.

Rerfään :.: Veel kord, veel kord, :.:
veel kord heita linnaahelad.
:.: Veel kord, veel kord, :.:
veel kord mängida puhtal noorusmaal.

Nii kivised seal põllud, et kivi kivi õlul,
sealt saadud leib on kõigest magusam.
Nii sinine seal meri, täis päikest valgusteri,
suur õnn, et sellest kõigest osa saan.

Rerfään :.: Veel kord, veel kord, :.:

Seal pääsukeste tiivad, mul une silmist viivad
ja värskeil heintel ärkan koidikul.
Joon külma piima kaevul, kass vaatab, nägu naerul,
ta silmis helgib kaval kassikuld.

Rerfään :.: Veel kord, veel kord, :.:

Kuid aastad läevad üha ja lõppu pole näha,
ma jalgupidi kinni asfaldis.
On müürid vihmast märjad ja puud kui leinapärjad
ja minu hing kui mõranen'd karniis.

Rerfään :.: Veel kord, veel kord, :.: